

РЕШЕНИЕ

№ 2107

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10307** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. И. Ш. против Решение от 30.06.2023г., постановено по НАХД № 3211/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5928164 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш. Твърди, че липсва надлежно установяване, че нарушението е било извършено в обхвата на действие на пътен знак В26. Излагат се доводи за липса на законоустановени реквизити на издадения ЕФ, че не е приспаднал толеранса от 3 % в измерената скорост на движение, както и липсвало посочване, дали извършеното нарушение е установено чрез статично или мобилно техническо средство. Визира необсъждане на спазването на давностните срокове, както и тези по чл. 60, ал. 2 от

ЗАНН. Посочва, че въззивният съд е достигнал до неправилни правни изводи за съставомерност на извършеното нарушение, с оглед липсата на доказателства, които по безспорен начин да доказват извършването на вменените му нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява. В приложения по делото писмени бележки подробно излага доводи, защо счита подадената жалба за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП, прокурор С., излага становище за неоснователност на касационната жалба, като счита решението на СРС за правилно.

Административен съд София - град, X-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 09.05.2022г. в 23:16 ч. в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към [улица]бил заснет лек автомобил марка „Т. Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. Ш., управляван с установена скорост от 112 км/ч., превишавайки максимално допустимата скорост за движение в населено място от 80 км/ч. с 32 км/ч., което било установено с радар за измерване на скоростта и пътният трафик АТСС С. MD1193.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР електронен фиш серия К № 5928164 от 09.05.2022г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на П. И. Ш., в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева.Съобразено е, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/2563953.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение.

Решението е правилно, като настоящият касационен състав намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на касатора, същото е мотивирано в достатъчна степен, като са обсъдени оплакванията, направени с жалбата.

При нарушения, установени и заснети с автоматизирано техническо средство или система, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява

моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда издаване на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение, като именно в тази разпоредба са регламентирани и задължителните реквизити на ЕФ. Правилен е изводът на въззивния съд, че обжалваният ЕФ е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити.

Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Видно от съдържанието на процесния ЕФ серия К № 5928164 на СДВР същият е издаден за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който урежда конкретни стойности на ограничение на скоростта в населено място, извън населено място, при движение по автомагистрала и скоростен път.

Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство. На приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС]. Собствеността на лекия автомобил не се оспорва и се установява от приложена разпечатка от информационна система на СДВР. Собственикът не е подал декларация по чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП относно това да е предоставил управлението на МПС на друго лице. Конкретното място на извършване на нарушението се установява безпротиворечиво от доказателствената съвкупност по делото, както правилно е приел районният съд. Видно от приложен Протокол рег. № 4332р-24977 от 09.05.2022г. на СДВР същият удостоверява използването на АТСС С. MD1193, на посочената дата, в [населено място], на [улица]до № 16, с посока на движение от [улица]с посока на движение от [улица]. Не се констатира противоречие между данните в Протокола за използване на А. относно допустимата скорост на мястото на контрола. При внимателен прочит на документа се установява, че е посочена разрешената скорост за населено място и че на мястото на контрола има и пътен знак В 26, с който всеки водач на МПС следва да се съобразява. Пътен знак В26 въвежда ограничение на скоростта от 80 км./ч., респ. и в двата случая разрешената скорост е 80 км/ч.

Неоснователно е позоваването от страна на касатора на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, тъй като относимите към конкретното нарушение правни норми са приети след неговото постановяване. По силата на легалната дефиниция на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП АТСС биват: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Съдържащата се в административнонаказателната преписка снимка на разположено АТСС на земята, както и съдържанието на протокол № 4332р-24977 от 09.05.2022г. на СДВР, са ясно указание, че процесното средство е мобилно по смисъла на пар. 6, т. 65, б. „б“ от ДР на ЗДвП, вр. чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., като временно разположено на участък от пътя, установяващо нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В приложения протокол са отбелязани началото и края на работния процес: от 23:00 часа до 01:00 часа, в който диапазон е установено процесното нарушение (23:16 часа). Визираното

от касатора непосочване в ЕФ на вида на използваното АТСС като „мобилно“ или „стационарно“ не е сред задължителните реквизити на фиша съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДВП, поради което непосочването му не съставлява порок на формата. Противно на твърденията на касатора процесният ЕФ съдържа данни относно: установена скорост 112 км/ч след приспаднат толеранс от 3 %, превишение от 32 км/ч при разрешена скорост от 80 км/час.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на чл. 60, ал. 2 от ЗАНН, тъй като визирият в разпоредбата срок за изпращане на преписката в съда е инструктивен и неспазването му не съставлява съществено процесуално нарушение, нито се отразява на законосъобразност на обжалвания ЕФ.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърдените в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за касационната инстанция в размер на 80 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и чл. 37 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.06.2023г., постановено по НАХД № 3211/2023г., по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА П. И. Ш., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: